

Sloth: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo et særdeles venligt Øje til mig og mine Meningsfæller. Det forekommer mig, at saaledes som vi have stillet os over for det ærede Medlems Kommune, Kjøbenhavn, med Hensyn til det omstridte Tilskud, havde han gjort fornuftigere i at lade Sagen være uomtalt, men ikke desmindre fremkom han med den Udtalelse om dette Punkt, at vi nu endelig havde indset, at Retfærdighedshensyn krævede, at vi skulde ofre disse 170,000 Kr., og derfor havde vi ikke stillet Forslaget op. Jeg antager, at det ærede Medlem vil tro, at de Grunde, der ere anførte i Betænkningen, ere de virkelige, og ikke dem, som det ærede Medlem anførte; tværtimod betragter jeg for mit Vedkommende det lige saa fuldt i Dag som den første Gang. Loven var fremme, som et Beløb, der ikke burde have hørt hjemme paa denne Lov i langt mindre Grad end det, som det ærede Medlem i Dag ønsker bevilget til Friskolen ved denne Lov. Imidlertid skal jeg ikke udvikle det nærmere, men da jeg har Ordet, vil jeg yde det ærede Medlem en Retfærdighedshandling lige over for hans tidligere Standpunkt og det Standpunkt, han nu har i Skolespørgsmaalet, idet jeg finder mig foranlediget dertil ved en Udtalelse af det ærede Medlem angaaende Ordførerens Stilling i Fællesudvalget til de omstridte Overlærerembeder. I sin Almindelighed anser jeg det for en mindre korrekt Fremgangsmaade at fremkomme med de forskellige Medlemmers Stilling under Fællesudvalgets Forhandlinger. Men da det ærede Medlem selv har draget den Slags Ting frem, finder jeg det ogsaa berettiget at drage Udtalelser frem fra anden Side, i Særdeleshed da de netop illustrere det ærede Medlems og hans Partis Stilling nu i dette Øjeblik. Der er nemlig ingen Forandring sket hos dette Parti fra det første Aar, vi havde Sagen i Fællesudvalg, og indtil nu. Den første Gang, Sagen forelaa til Behandling i Fællesudvalget, var i Foraaret 1896, allersidst i Marts Maaned. Da var Talen om skulde vi fortsætte Forhandlingerne i Fællesudvalget, er der Tale om at naa til en Overenskomst, eller skal Rigsdagen hjemsendes? Landstinget sagde som saa: Der er tre Punkter, som vi forlange, at Folketinget paa Forhaand skal give Afkald paa, for at der overhovedet kan være Tale om til nogen Nytte at fortsætte Forhandlingerne, og hvis Folketinget ikke paa Forhaand kan give Afkald paa disse tre Punkter, mene vi, at

det er rigtigst at slutte Rigsdagen straks. Disse 3 Punkter angik: Skolekommissionens Sammensætning, Tilskud til Friskolen og Frafaldelsen af Forstaaelsen af Kaldelsesparagraffen, saaledes som Folketinget havde affattet Loven. Hvad gjorde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds da? Han stod op og tog Ordet og sagde: Ja, det er mig kært at kunne erklære over for Landstinget paa mit Partis Vegne, at det paa Forhaand giver Afkald paa alle disse tre Punkter. Nu, Forhandlingen førtes videre, og vi opnaaede jo ikke nogen Enighed i Fællesudvalget. Men det ærede Medlem changede ganske vist, den Gang der ikke opnaaedes Enighed i Fællesudvalget. Da gik det ærede Medlem tilbage til Venstre paa de forskellige Punkter, det ærede Medlem kritiserede meget skarpt Landstinget her i Folketinget ved Sagens eneste Behandling, og det ærede Medlem var da fuldstændig enig med Folketingets Standpunkt. Nu i Aar, da Sagen endelig staaer ved sin Afslutning, viser det sig ganske vist, at det ærede Medlem har akkurat det samme Standpunkt, som han havde i det første Fællesudvalg. Jeg overlader til ærede Medlemmer at bedømme, hvilke Motiver der have været bestemmende for Føreren for Socialdemokraterne til at foretage disse forskellige Changementer. Jeg anser det for givet, at det kun har været Agitationshensyn, men jeg haaber i alle Tilfælde, at Lærerstanden i Landet maa komme til at indse, hvad det er for en Talsmand, de have haft i det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds.

K. M. Klausen: Den Ære, det ærede Medlem for Assens (Berntsen) havde tiltænkt mig, at jeg skulde optræde som Højres Ordfører, er jo meget hurtigt bleven berøvet mig af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Jeg vil med Hensyn til de Beskyldninger, der rettes mod mig om, at jeg skulde være gaaet over til Højre, oplyse, at de Ændringsforslag, jeg har stillet, har jeg stillet aldeles uafhængig, jeg har ikke raadført mig med et eneste Menneske uden for mit Parti om disse Ændringsforslag. At Højre bag efter har tiltraadt dem, synes jeg dog ikke kan være til Skade hverken for mig eller mine Ændringsforslag. Men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem kan optræde paa den Maade, han har gjort i denne Sag. Jeg antager, det er ganske simpel Jalousi fra det ærede Medlems Side, at han, efter at han i saa mange Aar har levet i inderlig Forstaaelse og Sammensmeltning med